

Amts 3die Valgkreds siger: „Men dog vil jeg sige: Kunde de indirekte Afgifter anvendes paa den Maade, jeg har antydet til Bedste for Smaa-folk, vilde det bøde meget paa den Maade, hvorpaa Pengene nu komme ind.“ (Stemmer: Ja, det er noget Andet!). De Herrer skulde ikke sige, at det er noget Andet, det skulde De bevise. Jeg tager disse Ord, som det ærede Medlem har brugt, og jeg bryder mig ikke om, at det ærede Medlem fra Leire siger, at det er noget Andet. Den Maade at polemisere paa kjender jeg nok fra hans Polemik mod det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, men, dersom det er lykkes ham en enkelt Gang at feire en piblikkelig Triumf lige overfor denne paa den Maade, vil det ikke lykkes ham lige overfor mig. Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds siger, at, hvis de indirekte Afgifter kunde blive anvendte paa den Maade, som det ærede Medlem har antydet, vilde det i høi Grad bøde paa den Maade, hvorpaa de komme ind (Modsigelse). Kunde de indirekte Afgifter anvendes paa den Maade, jeg har antydet, siger det ærede Medlem, til Bedste for Smaa-folk, vilde det bøde meget paa den Maade . . . (Modsigelse). Ja, de Herrer maa ikke negte det i det Dieblit, de faae selve Ordene laest op. Det, der staar her, er ganske vist det, at det ærede Medlem kunde forsjone sig med de indirekte Afgifter, naar de bleve anvendte paa den Maade, han har antydet. (Modsigelse af Solstein og T. H. Nielsen). Det har det ærede Medlem sagt, og det slaar jeg fast, det kan han ikke komme fra. I det Hele taget kan det ikke hjælpe det ærede Medlem fra Leire at anvende dette Nægtelsesprincip lige overfor klare og tydelige Ord, det nytter ikke, thi den sundte Menneskeforstand har endnu her en vis Ret og Magt lige overfor alle den Slags Indsigelser. Det er det, jeg har været uenig med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds i, thi min Mening er, at, selv om man anvendte en lille Brøkdel af de indirekte Afgifter, $\frac{1}{2}$ Million eller saa paa den af ham antydede Maade, vilde det ikke have nogen som helst Betydning lige overfor hele det uretfærdige Skattesystem, vi nu have. Jeg vilde anse det for meget uheldigt, om Staten kom ind paa en saadan Theori: At dele ud til Enkelte, naar vi saa til Gjengjæld derfor skulde opretholde det Skattesystem, vi nu have. Intet vilde være uheldigere. (T. H. Nielsen: Hvem vil det?) Det skal det ærede Medlem ikke bryde sig om. Hvis det blev Opgaven, hvis det stete, vilde det være høist uheldigt, det var Noget, jeg ikke kunde forsjone mig med, saaledes som det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds kan forsjone sig med det. Jeg tror, at det vilde være at bringe vore Forhold i den Retning ind paa et national-økonomisk Sykleri, som vilde være mig ligesaa modbydeligt som al anden Slags Sykleri.

Bojzen: Det ærede Medlem, som nu satte sig, har ingen Grund til at sige, at jeg har betegnet ham som et Intet eller som Ingenting. Jeg skal gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er Forskjel paa en negativ Bestemmelse og et rent Intet. Jeg har sagt, at det ærede Medlems Foredrag intet positivt Indhold havde, som kunde give Anledning til en positiv Smødegaaelse; hvad den rent negative Kritik angaar, er det paa ingen Maade min Hensigt eller mit Ønske at ville maale mig med det ærede Medlem, men idag har det ærede Medlem givet en mere positiv Bestemmelse til Veiledning om hans eget Standpunkt. I alt Fald synes det saa. Det ærede Medlem vilde slaa en Udtalelse af mig fast, hvortil jeg havde sagt, at mit Ønske var, at alle de, der ikke kunde antages at være interesserede i provisoriske Finanslove, maatte finde hinanden og støtte hinanden, en Udtalelse, som jeg fuldt ud slaar ved. Men jeg talte ikke om, hvor saadanne Medlemmer ere at finde, og jeg gif ikke ud fra som en Forudsætning, der paa Forhaand var givet, at jeg derfor udelukkede det ærede Medlem og hans Meningsfæller. Mit Ønske var, at det under de følgende Forhandlinger maatte vise sig, at Alle de, der i Birkeligheden ikke ere interesserede i provisoriske Finanslove, maatte virke sammen til at umuliggjøre dem, men det ærede Medlem gif uden videre ud fra, at der under denne Betegnelse ikke kunde være Tale om Andre end dem, hvortil jeg hørte, og som han paa Forhaand regnede sig selv fra. Denne Betegnelse kalder jeg en mere positiv Betegnelse til Veiledning om det ærede Medlems Opfattelse, og jeg tror, at det er en Veiledning, som ikke er greben lige ud af Luften i dette Dieblit, thi jeg har fra det ærede Medlems Side i Sommer hørt flere Udtalelser, som gif netop i samme Retning. Jeg vil sige det ærede Medlem, at de Udtalelser, han ogsaa her er kommen frem med, tyde jo paa, hvad der er saa isønefaldende, at det ærede Medlem kaster brandende Blikke ud i den Fremtid, da det skal være ham og dem, der ville følge ham, muligt at føre Kampen til Ende rigtig efter deres Hjertens Lyst. Det er jo muligt, at de Betingelser, vi for Dieblittet leve under, og som vi mulig ogsaa kunne komme til at leve under i nogle Aar endnu, kunne stille sig gunstigt for det ærede Medlem til Opnaaelse af hans Diemed. Men det har jeg ment med min Udtalelse, at fra det Dieblit af, at andre Medlemmer og andre Nøgspartier, som ikke følge det ærede Medlem eller dele hans Opfattelse af, hvad der tjener til vort Fædrelands Vel, for Alvor faae Diet op for, hvorledes Forholdene ere, og hvad Fremtiden bærer i sit Skjød, ville disse Udgifter i en væsentlig Grad blive formørkede for det ærede Medlem, og mit Haab og mit Ønske er, at saavel Klappinalen som Kehraussen ville komme til, som vi sige paa Landet, at gaa noget avet om for det ærede Med-